

ƯỚC MƠ

Ai ai trong mỗi chúng ta, từ khi có trí khôn, đều nuôi dưỡng cho mình những ước mơ cao đẹp. Có những ước mơ đơn sơ thực hiện được; có những ước mơ cần thời gian, khả năng và sức lực để đạt được; có những ước mơ muôn đời vẫn là mơ ước. Hôm nay tôi muốn được chia sẻ tâm tình của những người con cái Chúa nuôi dưỡng ước mơ về Thiên Đàng, ước mơ được nên Thánh như thế nào!

Nhớ ngày còn rất nhỏ hàng ngày chị em chúng tôi đều cầu nguyện và thường mơ đến ngày ba tôi hết hạn “học tập cải tạo” được về đoàn tụ với gia đình, ước mơ ấy kéo dài đằng đẳng trong tám năm trời. Lớn lên chút nữa, tôi mơ ước mình trở thành một cô giáo, rồi một ‘ma sœur’. Qua đến Mỹ vừa đi học vừa đi làm tôi cũng nuôi cho mình một hy vọng sẽ trở thành một bác sĩ mắt. Ngày tháng dần trôi qua, những ước mơ của tôi gom lại chỉ vồn vện là gia đình được đoàn tụ. Và cuối cùng gát lại những mơ ước chưa đạt được sau lưng. Tôi quyết định lập gia đình để cùng chồng vun đắp một gia đình nhỏ đầm ấm hạnh phúc. Cuộc sống của tôi từ ngày ấy trở nên đơn giản và an phận. Tôi sống tâm tình của người con Chúa trong việc cầu nguyện, đi lễ, và ...chỉ có thể thôi. Vào năm 1993, bà nội tôi đoàn tụ với đại gia đình chúng tôi ở Mỹ, những lúc đến thăm bà lúc nào tôi cũng thấy bà có chuỗi tràng hạt trên tay. Bà thường nhắc đến nhưng ai bà mới cầu nguyện cho, nhất là những người bệnh tật hay mới qua đời mà bà nghe được. Tôi đã nhiều lần mời bà để chờ bà đi chơi những nơi giải trí, dù cho có những phương tiện thuận lợi như thế nào đi chăng nữa, bà thường từ chối với lý do chân yếu, không thích đi, hay là phiền để mất thì giờ của tôi.

Sau nhiều lần đến thăm bà tôi vẫn không quên ý định cũ, có lẽ không muốn làm cháu buồn, cuối cùng một hôm bà nói với tôi: “Bà chỉ muốn đến thiên đàng thôi, nếu biết là đi đến đó bà sẽ đi liền”. Tôi biết điều đó bà đã ước ao từ lâu lắm rồi, để chuẩn bị hành trang đi về nhà Cha, bà đã liên li cầu nguyện, sống một đời sống khiêm nhu phó thác và sống cho người khác. Câu nói từ đáy lòng bà thốt ra là một bài học quý giá khắc ghi trong tâm trí tôi. Bà sẵn sàng để về nhà Cha, vậy mà mười bốn năm

sau ngày bà nói với tôi câu nói ấy Chúa mới gọi bà về với Ngài.

Cách đây khoảng mười năm, trong một bài giảng về phúc âm Nước Trời. Tôi được nghe Cha Nguyễn Uy Sỹ nhập đề như sau: “Quý ông bà anh chị em có ai không muốn con mình có địa vị cao trong xã hội, không muốn con mình có bằng bác sĩ, luật sư hay ít nhất là kỹ sư không?” “Tất cả những mong muốn đó đều không có gì sai trái cả! Cha nói tiếp: Nhưng nếu là con cái Chúa mà quý ông bà anh chị em không có ước mơ hay muốn cho con cháu anh em bạn hữu mình được nên Thánh, được lên thiên đàng khi Chúa gọi về là một điều thiếu sót và thật là có lỗi trước mặt Chúa.” Hôm ấy khi ra về lòng tôi xôn xang chen lẫn muôn vàn suy nghĩ. À! Thì ra mình đã quên mất phần chuẩn bị linh hồn cho đời sau từ khi nào rồi!

Ngày Bác Triệu Ngọc Toàn còn làm chủ tịch, biết ý định của Cha Trịnh Ngọc Danh muốn có một ca đoàn trẻ để giúp các em tham dự thánh lễ sốt sắng hơn trong lời ca tiếng hát của mình. Cha Danh, Bác Toàn và Anh Trí là những người đã khuyến khích và nâng đỡ tôi rất nhiều trong vai trò tập hát cho các em. Biết mình không có đủ khả năng tôi rất ngần ngại. Một hôm Bác Toàn đưa cho tôi một tập bài hát tiếng Mỹ và một số CD mà bác đã sưu tầm, Bác bảo: “Diên Linh cần gì cứ cho bác biết”. Thời gian ấy bác đã bệnh nặng lắm rồi, vậy mà mỗi lần chúng tôi tập hát bác đều có mặt để động viên. Nhìn bác cầm bài hát, tay run run, giọng thì yếu ớt, vậy mà trên nét mặt bác vẫn lộ rõ nét hân hoan khi hát ca tụng Chúa, miệng thì vẫn cười tươi như một người khỏe mạnh.

Cám ơn bà tôi đã dạy cho tôi biết khát khao Nước Trời. Cám ơn Cha Sỹ đã khơi dậy trong tôi một ước mơ Thánh. Tạ ơn Chúa đã gửi Bác Toàn đến để hun đúc trong tim tôi tinh thần phục vụ và phó thác. Giờ đây tôi ôm ấp trong tâm hồn mình một ước mơ vĩnh cửu: ước mơ được lên Thiên Đàng, ước mơ được nên Thánh. Dù biết mình phận hèn sức yếu, dù biết đã bao lần vấp ngã phạm tội, không sống xứng đáng làm con Chúa...nhưng tôi tin vào tình thương vô biên của Chúa; xin Chúa giúp sức từng giây từng phút trong đời sống của con để con được sống trong hồng ân Nước Trời ở đời sau.

Nguyễn Vỹ Diên Linh

